

Ne fáradj bele az imádkozásba!

Alkalom: online áhítat

Dátum: 2020.03.19.

Ige: Lk 18,1-8

¹Jézus arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk. ²Így szólt: Az egyik városban volt egy bíró, aki Istent nem félté, az embereket pedig nem becsülte. ³Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben! ⁴Az egy ideig nem volt rá hajlandó, de azután azt mondta magában: Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm, ⁵mégis mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül. ⁶Azután így szólt az Úr: Halljátok, mit mond a hamis bíró! ⁷Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? ⁸Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltatok nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?

Kedves Barátaim!

1. Az Úr Jézus a lényegre tapint ezzel a történettel: a megfáradás, a belefáradás veszélyeztet minket. Nagyszerűen ismer minket Teremtő Istenünk. Tudja jól azt, hogy először milyen nagy bennünk a lelkesedés egy új dolog iránt, egy jó kezdeményezés iránt.

Majd jönnek a szürke hétköznapiak, amikor az egyszerű hétköznapi rutin feladatok, a bevásárlás, a munka, a tanulás, az otthoni főzés és takarítás, mind-mind háttérbe szorítják, végül teljesen feledtetik azt, amiért nem olyan régen még lelkesedtünk.

Jézus a megfáradást a rendszeres és kitartóan végzett imádkozás legnagyobb ellenségének tartja. Az Úristennel való beszélgetést nagyon rövid idő alatt tönkre teszi és megszünteti az, amikor belefáradunk az imádkozásba.

A példázatbeli özvegyasszonynak azonban mindennél fontosabb volt az, hogy a bíró igazságot szolgáltasson neki. És ebben az a hangsúlyos, hogy **mindennél fontosabb**. Volt egy ügye, ami mindennél fontosabb volt számára. Egyszerűen elképzelhetetlen volt számára az, hogy abbahagyja a könyörgést a bírónál. Végül pedig a bíró igazságot szolgáltattott neki.

Kedves Barátaim!

2. Mi most nagyon hasonló helyzetben vagyunk, mint a történetbeli özvegyasszony. Van egy nagyon fontos ügyünk, amiért imádkozni kezdtünk: a veszély és járvány megszűnése. Az egész világon ezért imádkoznak a keresztyének. Ez egy igazi ökumenikus imádság! És nem is csak imahét, hiszen már hónapok óta tart az imádság.

De éppen ezért egyre jobban fenyeget minket a veszély, hogy belefáradunk a könyörgésbe. Látni fogjuk azt, hogy nálunk még napokig és talán hetekig növekedni fog a megbetegedések száma, és ha nem vigyázunk, akkor minket is maga alá gyűr a belefáradás, az imádságban és könyörgésben való megfáradás.

Ezért lássuk meg, hogy Urunk milyen szeretettel és bölcsen előre figyelmeztet minket arra, hogy ne fáradjunk bele az imádságba se most, se később.

3. Biztosan sokan felteszik a kérdést, hogy ha Isten jót akar nekünk, akkor miért nem cselekszik gyorsan? Miért várakoztatja meg azokat, akik benne hisznek és hozzá hűségesek?

Természetesen nem ismerem Isten gondolatait, hogy ezekre a kérdésekre pontosan tudjam a választ. Azt azonban tudom, hogy Isten a várakozást gyakran próbaként adja. Próbára akarja tenni hitünket, kitartásunkat, az ügy iránti elkötelezettségünket. Meg akarja látni, hogy mennyire fontos nekünk az Ő segítsége, és mennyire vagyunk kitartóak abban, hogy szünet nélkül, kitartással kérjük segítségét.

És azt is meg akarja vizsgálni és próbálni Urunk, hogy a hitünk mennyire erős, milyen kitartó? Hiszen **„hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt.”** (Zsid 11,6)

4. Az Úr Jézus ebben a történetben azt is üzeni nekünk, hogy Isten igazságot fog szolgáltatni. Azaz meghallgatja a mi könyörgésünket, és kegyelmesen fog cselekedni választottai érdekében. De ezzel együtt komolyan felteszi a kérdést: **„az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?”**

Van-e hitünk a nehézségek között? Van-e hitünk kitartóan imádkozni Istenhez? Van-e hitünk arra, hogy bíztassunk és bátorítsunk csüggedőket?

Testvérek! Imádkozzunk úgy, ahogy a tanítványok kérték a Mestert: **Növelj a hitünket!** (Lk 17,5)